Nůůd jálle omma järje peálk
Sa ue aasta toja
Lasſ' loma karjad ſiggida
Ja pöllud, wäljad önnista
Ja anna rahho ello.

Lasſ' úllemad ja allamad
So heldet armo maitsta
Ja wötta neid, kes ellawad
Keig' kurja eeſt nůůd kaitsta
Ja keela warguſt, walle-keelt
Ja anna keigil waggat meelt
So pühha nimme pärraſt!

Siis leſſed, waeſed, lapſed ka,
Suurt armo Ma peal leidwad
Ja ſawad abbi ruttuga,
Kui ſinno pole hoidwad:
Ni, kui Sa ue aasta tood
Ni Sinna heldet ſůddant lood,
Mis tahtwad head tehha.

Oh Jummal! aita armuſt nůůd
Ja kule meie palwed
Ja unnusta keik wannad ſůůd,
So käed on ikka helded
Neid önnistama iggaweſt,
Kes palluwad Sind ſüddameſt,
Sell' kallil uel aastal!

Messilaste perreheitmiſeſt.

Möda läinud aastal (1870) Mai ku 26. päwaſt ſadik, kui linnud heitma hakkaſid, tullid emmad perrega úhtlaſe wälja, heitſid okſa ehk läkſid ka úhhe wanna märitud pu ſiſſe ja jäid paigale.

Teiſed perred mängiſid paljo ja nende emmad ei tulnud mitte heaste wälja. Mönned puud heitſid jubba 8 päwa pärraſt; agga ei jännd kohhe paigale. Kui teine perre wälja tulli, ſiis ſeggiſid kaua úllewel tules, kunni wäsſtiſid ja wimaks okſa heitſid, kuſt neid tühja pu ſiſſe pandi. Et agga emma nende ſeas ei olnud, ſiis ei jänud nemmad paigale, waid läkſid wanna pu peale taggaſi, kus emma jubba enne olli ees läinud.